

Література

1. Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України стосовно виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України: Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-18#Text>. (дата звернення 22.04.2022).

2. Criminal Law of the People's Republic of China. URL: <https://www.fmprc.gov.cn/ce/cgvienna/eng/dbtyw/jdwt/crimelaw/t209043.htm>. (дата звернення 22.04.2022).

3. Penal Code of Japan. URL: http://www.japaneselawtranslation.go.jp/law/detail_main?re=02&ia=03&vm=02&id=1960 (дата звернення 22.04.2022).

4. Criminal Code of South Korea. URL: <https://www.refworld.org/pdfid/3f49e3ed4.pdf> (дата звернення 22.04.2022).

УДК 342.56(043.2)

Мосійчук Л.М., здобувачка вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Волинський національний університет імені Лесі Українки,
м. Луцьк, Україна
Науковий керівник: Кравчук В.М., д.ю.н., доцент

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОРЯДКУ ПРИЗНАЧЕННЯ НА ПОСАДУ СУДДІ

Порядок призначення судді на посаду відображається у ряді міжнародних правових актів. Важливим документом, що регламентує призначення судді на посаду є Монреальська універсальна декларація про незалежність правосуддя, прийнята Першою світовою конференцією по незалежності правосуддя у 1983 році [1]. У контексті призначення судді на посаду, Декларація, зокрема, визначає наступне: не існує єдиного правильного способу обрання суддів; єдиною вимогою є та, що спосіб обрання повинен гарантувати, що призначення суддів не здійснюється за нечесними мотивами [1].

У п. 1.3. Європейської хартії суддів вказується, що стосовно кожного рішення, пов'язаного з підбором, відбором, призначенням та просуванням по службі або закінченням перебування на посаді судді Закон передбачає втручання органу, незалежного від виконавчої та законодавчої влади, у якому не менше половини учасників є судьями, обраними такими ж судьями в порядку, що гарантує найширше представництво суддів [2].

Відповідно до ст. 9 Загальної хартії судді, обрання судді на посаду має відповідати об'єктивним та прозорим критеріям і базуватися суто на його професійній кваліфікації. Якщо обрання на посаду не відбувається іншим шляхом згідно з встановленою та глибоко вкоріненою традицією, то таке обрання має здійснювати незалежний орган, що включає достатню

кількість представників судової влади [3].

Наступним міжнародно-правовим актом, що регламентує порядок призначення судді на посаду, є Пекінські тези. У документі зазначено, що для досягнення суддями своїх цілей та реалізації своїх функцій судді повинні обиратися на засадах компетентності, неупередженості та незалежності (п. 11). Спосіб обрання суддів повинен гарантувати обрання найбільш кваліфікованого кандидата на посаду. Такий спосіб має захищати від будь-якого впливу та забезпечувати призначення компетентних, незалежних та неупереджених осіб (п. 12) [4].

Ще одним документом, що закріплює порядок призначення судді на посаду, є Рекомендації Латімер Хаус щодо парламентаризму та незалежності суддівства в країнах загального права, прийняті на зустрічі представників парламентської асоціації, асоціації магістратів та суддів, асоціації адвокатів та освітньої юридичної асоціації країн загального права 19 липня 1998 року. У документі наголошено на таких моментах: 1) процес призначення суддів повинен бути незалежним; 2) процес призначення повинен здійснюватися таким чином, щоб гарантувати незалежність та належний інтелектуальний рівень претендентів, обраних для призначення суддів на всіх рівнях; 3) призначення суддів на всіх рівнях повинно базуватись на прогресивних принципах рівності за ознакою статі, чи інших ознак, що можуть бути підставою для дискримінації; 4) судді мають призначатися на посаду на постійній основі [5].

Порядок призначення на посаду судді також закріплений і в Рекомендації СМ/Рес (2010) 12. Рішення, які стосуються добору суддів, мають ґрунтуватися на об'єктивних критеріях, які попередньо визначені законом чи компетентними органами влади (п. 44). Орган влади, який приймає рішення щодо добору та підвищення суддів по службі, повинен бути незалежним від виконавчої та законодавчої влади (п. 46) [6].

Висновком № 10 (2007) рекомендовано у призначенні суддів брати участь судовій раді, а не парламенту чи органам виконавчої влади (п. 48) [7].

Отже, міжнародні правові акти, які регламентують порядок призначення судді на посаду, є фундаментальною основою для правового регулювання порядку призначення суддів в Україні.

Література

1. Монреальська універсальна декларація щодо незалежності правосуддя. URL: <http://vkksu.gov.ua/userfiles/doc/perelik-dokumentiv/monreal-universal-declar.doc> (дата звернення: 15.03.2022).

2. Європейська хартія щодо статусу суддів від 10 лип. 1998 р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_236 (дата звернення: 11.04.2022).

3. Загальна (Універсальна) хартія судді від 17 лист. 1999 р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_j63 (дата звернення: 17.03.2022).

4. Пекінські тези щодо принципів незалежності суддів. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_j78 (дата звернення: 10.04.2022).

5. Рекомендації Латімер Хаус щодо парламентаризму та незалежності суддівства в країнах загального права від 19 лип. 1998 р. URL: <https://vkksu.gov.ua/doc/perelik-dokumentiv/rekomendacii-lat> (дата звернення: 02.04.2022).

6. Рекомендація CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки від 17 лист. 2010 р. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_a38 (дата звернення: 26.03.2022).

7. Висновок № 10 (2007) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи про судову раду на службі суспільству. URL: https://court.gov.ua/userfiles/visn_10_2007.pdf (дата звернення: 13.03.2022).

УДК 341.824:338.47(043.2)

Анисимова О.А., Гайда А.Д., здобувачі вищої освіти першого (бакалаврського) рівня, Національний університет «Одеська юридична академія», м. Одеса, Україна
Науковий керівник: Степаненко О.В., к.ю.н., доцент

ДОКТРИНАЛЬНЕ ТЛУМАЧЕННЯ НОРМ ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ

В умовах розвитку кримінального права, на сучасному етапі, досить важливим є тлумачення норм кримінального закону (законодавством нашої країни є Кримінальний кодекс України), які передбачають відповідальність за кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи. Вони зазначені у Розділі II: Кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи Особливої частини Кримінального кодексу України.

Переглянувши юридичну доктрину з цього питання можна зробити висновок, що це питання розглядали С.В. Хилюк, К.В. Катеринчук («Кримінально-правові та кримінологічні заходи запобігання катуванню» 2010 р.), В.І. Борисов («Злочини проти життя і здоров'я» 1995 р.), А.В. Байлов («Кримінальна відповідальність за посягання на життя та здоров'я особи, вчинені в стані сильного душевного хвилювання» 2004 р.), М.Й. Коржанський, В.В. Сташис та інші.

У багатьох країнах юридична доктрина існує як додаткове джерело права, що здійснює вплив на законодавчу діяльність. Але в сучасності, у нашій країні, відсутні чіткі правила щодо використання статей, окремих положень та інших видів юридичної доктрини. Виходячи з цього можна